

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 47-48 (2011)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 47-48 (2011)

Δύο όψεις; πρόσθετο βάρος; Καντήλι;

Βασίλειος Μπότσιος

doi: [10.12681/prch.28459](https://doi.org/10.12681/prch.28459)

Copyright © 2021, Βασίλειος Μπότσιος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μπότσιος Β. (2021). Δύο όψεις; πρόσθετο βάρος; Καντήλι;. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (47-48), 431–433.
<https://doi.org/10.12681/prch.28459>

Βασίλειος Χ. ΜΠΟΤΣΙΟΣ

*Δύο όψεις**

Το παράθυρο
κοιτούσε
στο δρόμο.

Κοπέλα ανυποψίαστη
κάθε πρωί
καθρέφτιζε στο τζάμι
τη σιγουριά της ομορφιάς
της νιότης της την πλάνη.

Χαμογελούσε αυτάρεσκα
κι απομακρύνονταν·

ανυποψίαστη για
τις ρυτίδες
τα δάκρυα
τις πεθαμένες βελόνες
το μισοτελειωμένο πλεχτό
και τους κυρτούς αγκώνες.

Μάτια θολά
την κοιτούσαν πίσω απ' το τζάμι
ανυποψίαστη ν' απομακρύνεται
για το τέλος που φτάνει.

* Από την ποιητική συλλογή του Βασιλείου Χ. Μπότσιου, *14 κρίνα κι ένα πορτοκαλί όνειρο* (2006-2008).

Πρόσθετο βάρος

Έγειρε ο γεροστόλος επικίνδυνα
προς την πλευρά του δρόμου·
έγειρε να πέσει στα κεφάλια μας.
Δεν ήταν οι φετινές οι βροχές
μήτε του αέρα τα λακτίσματα.
Ήταν που 'χε απάνω του τόσους
καρφιτσωμένους θανάτους ν' αναγγείλει.

Καντήλι^{*}

Το φως
που αφήνει το φιτίλι
στο σκοτάδι,
έχει την πίκρα του λαδιού
που το τρέφει·

κι η πίκρα των ματιών σου,
κάτι – έχει – απ' το χρώμα του λαδιού.

* Από την ποιητική συλλογή του Βασίλειου Χ. Μπότσιου, *Ο ίσκιος της μοναξιάς* (1999-2005).